

WATER

WATER

VDC NA HRIBU

LADO

UŽU - MK

V Varstveno delovnem centru Novo mesto (VDC) se je v okviru projekta Usposabljanje za življenjsko uspešnost – Moj korak (UŽU – MK) zbrala skupina, ki je delovala od 21.12.2010 do 23.3.2011. Skupaj so zbrali ideje in nastala je pravljica z naslovom Čarobni VDC.

Razvojno izobraževalni
center Novo mesto

ČUDEŽNI VDC

V NOVEM MESTU SO POSTAVILI NOV VDC. STOJI NA HRIBČKU.

OKOLI STAVBE RASTE VELIKO DREVES. TO SO: BUKVE, HRASTI, JESENI, SMREKE, BREZE, KOSTANJI, OREHI, HRUŠKE, JABLANE, ČEŠNJE, ČEŠPLJE, GABRI, LIPE, MACESNI, BORI, JELKE, ...

STANOVALCI BODO IMELI VELIKO SENCE.

SAMI SI BODO NABIRALI SADJE IZ SADNIH DREVES.

SLAVKA BO VSAKO LETO NABIRALA LIPOVO CVETJE ZA ČAJ.

VLADO TEGA ČAJA NE BO PIL, KER ŠKODUJE NJEGOVEMU SRCU. ŽE DOLGO GA NE SME PITI.

NEVENKA IN MAJDA BOSTA POBIRALI OREHE. PAVLA BO OREHE POSUŠILA NA BALKONU. FRANCI BO OREHE TOLKEL. MAJDA MU BO POMAGALA.

VLADO BO OPOZARJAL, NAJ OREHOV SPROTI NE POJESTA. KER SO TEŽKI ZA ŽELODEC. »DRUGIM JIH NE BOM BRANIL,« ŠE REČE.

VSAKO POMLAD BODO MIZARJI PODIRALI DREVJE IN PRIPRAVLJALI DRVA.

V DOMU IMAJO NAMREČ TUDI VELIKANSKO KRUŠNO PEČ.

ŠE "PUŠELJČKE" ZA PODŽIGANJE POTREBUJEJO.

»TO ZNAM JAZ,« PRAVI PAVLA.

TUDI SLAVKA IN MILENKA SE JAVIJO ZA TO DELO.

NOVOMEŠKI ŽUPAN JE ORGANIZIRAL (IN PLAČAL) CESTNEMU PODJETJU, DA JE NAREDILO POSEBNO GLADKE IN DOVOLJ ŠIROKE SPREHAJALNE POTKE.

NIKO IN VLADO VČASIH VOZITA VŠTRIC IN RECITIRATA: »O, VRBA, DRAGA VAS DOMAČA...« IN ŠE DRUGE PESMI.

ZA NJIMA S PELJE DUŠAN.

TA VČASIH ŽVIŽGA, VČASIH POJE. MALOKDO ZNA TOLIKO BESEDIL PESMI NA PAMET.

ZA NIKOV VOZIČEK SE DRŽI MILENKA.

NIKO VOZI POČASI, DA MILENKA NE PADE. ONA KOMAJ KAJ VIDI.

DUŠAN JE ZAPEL: »SREDI GOZDA SE BOVA LJUBILA MIDVA...«

VLADO GA PREKINE: »MI SMO V PRAVLJICI, NE V PESMI!«

NEVENKA RINE MAJDIN VOZIČEK. VLADO JE REKEL, DA MORA VSAK VSAKO REČ ENKRAT PROBAT. »ČE NE PROBA, NE BO ZNALA,« REČE.

PELIJETA SE DO OREHA.

TAM SE USTAVITA. GLEDATA, ČE JE KJE KAKŠEN LUŠTEN FANT.

NEVENKE OREHI NE ZANIMAJO, MAJDO PA. KAJ ČEŠ!

NENADOMA PRIDEJO PO POTKI OTROCI IZ PRVEGA RAZREDA OSNOVNE ŠOLE. USTAVIJO SE POD OREHOM. MALI JAN VPRAŠA: »KDO PA JE POSADIL TO DREVO?« NIKO IN VLADO V EN GLAS: »TO JE OREH. POSADIL GA JE PA EMIL, FRANCIJEV BRAT.«

UČITELJICA VPRAŠA OTROKE: »KAKO VAM JE TALE VDC-JEV GOZD VŠEČ?«

»NAM JE,« REČEJO ENI.

NEKATERI OTROCI SO ZELO RADOVEDNI GLEDE GOZDA, NEKATERI PA NE. TAKO JE.

VPRAŠAJO ZA IMENA DREVES.

MILENKA POVE IN POKAŽE, DA SO HRASTOVA DEBELA, GROBA IN HRAPAVA, BUKOVA PA ČISTO GLADKA.

OD NEKOD SE SPET RAZLEGA DUŠANOVO PETJE. ZDAJ SE SPET LJUBI SREDI GOZDA – TAM, KJER JE HIŠICA IZ LESA.

IN RES STOJI SREDI GOZDA LESENA HIŠICA. TAM JE SREČKO GLAVNI. V ROKI IMA LOPATO. NAREDIL BO GREDICO.

ZDRAVILNE RASTLINE BO GOJIL. SEVEDA. ZA NIKOTA JAGODE IN MALINE, ZA NEVENKO MATERINO DUŠICO (KAJ JE ŽE TO?), ZA MILENKO, FRANCIJA IN PAVLO KAMILICE. ZA MAJDO SMETLIKO (TU ZAPISOVALKA SAMA ZAČUDENO GLEDA, PRIZNA PA NE, DA NE VE), ZA DUŠANA ROŽMARIN IN REGRAT. ZA SEBE PA BO SREČKO POSEJAL RMAN.

ŠIPEK BO RASEL VSENAOKROG.

ANA PRAVI, DA BO PRINESLA OGNJIČEVO SEME.

PRVČKI PRIDEJO DO HIŠICE.

TAM JIH ČAKAJO MIZE IN KLOPI. STOLOV NI, KER SREČKO VE, DA JIH NA KLOP LAHKO SEDE VEČ. ZA STOLE IN MIZE JE UPORABIL BUKOV LES. VSE JE DOBRO POLAKIRAL, DA BO OSTALA DOLGO UPORABNA.

»NISEM DELAL ČISTO SAM. V DELAVNICI SMO BILI VSI "LESARJ"« POVE SREČKO. NE LAŽE PA NE ...

»SEDATE, OTROCI,« POVABI SREČKO.

»NEVENKA!« ZAKLIČE.

IZ HIŠKE PRIDE NEVENKA. IMA ČUDOVITO BEL PREDPASNIK. NOSI KAVO (ZA UČITELJICE) IN SOK ZA OTROKE.

ZA NEVENKO SE PRIPELJE MAJDA. V NJENEM NAROČJU PA OCVIRKOVA POTICA.

PORABILA JE VSE NEVENKINE OCVRKE IN ŠE NEKAJ NIKOTOVIH.

»A BOMO ŽE ENKRAT PEKLI JAJCA NA OCVRKIH?« VPRAŠA VLADO. KAJPADA. JAJCA NOSIJO: MILENKA, PA NEVENKA, PA NIKO. NESEJO JIH PA KOKOŠI.

PRIDIVJA VLADO, PRIDIVJA TINCA.

KOMAJ ZMORETA PARKIRATI VOZIČKA OB MIZI. ZDAJ ZMANJKA BARVE IN PISALA. ALENKA PA V JOK. MAJDA PA PONUDI NOVO PISALO.

GREMO NAPREJ.

ALENKA PRIDE DO HIŠICE IN NEKAJ KRITIZIRA SREČKOTA.

HVALA BOGU JE TAM TUDI ANA IN GA POTOLAŽI. »NE SEKIRAJ SE, UBOGI SREČKO, SAJ SEM JAZ TUKAJ!«

»TO NI PRAV! ALENKA NI TAKO TEČNA!« REČETA VLADO IN NIKO.

»NISTE TEČNI« REČE ŠE MILENKA.

»O, KAJ NE!« DOPOLNI SLAVKA. ZDAJ PA VEDI, KAKO SPLOH JE.

ZADEVO REŠI SREČKO: »TO JE BILA ŠALA. V RESNICI SI ZLATA MAMICA. IN ANA TI TUDI.«

OD DALEČ SE ZASLIŠI: »EN HRIBČEK BOM KUPIL, BOM TRTE SADIL.«

DUŠAN POJE. »KDO TO POJE?« VPRAŠA. »HENČEK«, REČE NEVENKA.

»PRAVILEN ODGOVOR« REČE DUŠAN IN NADALJUJE.

»TA GLAŽEK JE PRAZEN, NE GREMO ŠE NARAZEN!« VLADO PA TAKOJ ZA NJIM: »ŽE DOLGO NISMO PILI GA...«

UČITELJICA JE RAZBURJENA. BOJI SE, DA BI SE OTROCI NAUČILI PESMIC, KI NISO V NAČRTU. SPLOH PA PESMI O VINU. TO NI ZA OTROKE.

POKLIČE MILENCO SLADIČEVO: »DAJ, ZAPOJ NAM TISTO SVOJO LEPO PESMICO«.

MILENKA S. ZAČNE: »JAZ SEM MALA ROŽA...«

SLAVKA, NEVENKA, VLADO IN MAJDA STOKAJO, KER SO TE PESMI ŽE DO GRILA SITI.

»TO PA RES! NEHAJ ŽE!« SE JEZI SLAVKA. TAKRAT PA SE OGLASI MILENKA (TISTA, KI SE DRŽI ZA NIKOV VOZ): »NA PLANINCAH SONČECE SIJE...« VSI JO POZORNO POSLUŠAJO, SAJ ONA REDKO POJE.

PESEM JE DOLGA.

VSI PLOSKAJO.

ZDAJ PA ŠE ENO PRESENEČENJE.

ZAPOJE NIKO: »SLADKO VINCE PITI TO ME VESELI, DOBRE VOLJE BITI SVOJE ŽIVE DNI...« PO NAVADI NIKOTA PREVAJA VLADO – ZDAJ PA TEGA NI TREBA. VSI RAZUMEJO.

SAMO UČITELJICA NE.

HITRO ZBERE OTROKE: »V VRSTO PO DVA IN DVA IN GREMO!«

TAKRAT PA NEKAJ GROZNO ZAGODRNJA IN ŠE ZAŠUMI.

NAJBOLJ SE USTRAŠI UČITELJICA.

SKOČI V VLADOTOVO NAROČJE.

»ZAKAJ PA RAVNO NAME?« VPRAŠA VLADO. NIKO: »ZATO, KER SI BLIZU.«

ANA: »KER JE TVOJ VOZIČEK DOVOLJ ŠIROK.«

MAJDA: »TI VLADO SI MOČAN!«

IN TAKO NAPREJ.

DOKLER IZ GRMA NE SKOČI PRAVI MEDVED IN SKOČI V GOZD. KAKŠNO OLAJŠANJE!

»POMIRITE SE,« PREDLAGA JELKA. »PAVLA, POVEJ NAM SVOJO GOZDNO ZGODBO.«

- PAVLINA PRIPOVED -

Z MAMO SVA ŠLE V GOZD BLIZU KOČEVJA. PA ŠE DRUGI SO BILI. NABIRALI SMO MALINE. VSAK DAN SO JIH PRIŠLI S TOVORNJAKI ISKAT. SPALI SMO V GOZDARSKI KOČI. Z MAMO SVA BILI KAR VEČKRAT LAČNI. NISVA IMELI DOSTI S SEBOJ. GOBE PA MALINE SVA JEDLI.

»PAVLA, A GREŠ TI KDAJ KAM, NE DA BI VZELA ENO VREČO MALICE S SEBOJ?« VPRAŠA JELKA.

»NIKOLI VEČ!« JE ODLOČNA PAVLA. »NE BOM VEČ LAČNA!«

»TUDI MI MORAMO NA KOSILO« ODLOČI UČITELJICA. »VSO POT BOMO PELI, DA NAS NE BI SPET KJE PRESENETIL MEDVED!«

IN OTROCI ODIDEJO.

VLADO: »KAJ ČE BI ŠLI ŠE MI DOMOV?«

JELKA REČE: »PA PEŠ BOMO ŠLI. NIČ NE BOMO KLICALI IGORJA!«

»PA KAR POHITETI MORAMO. ŠE JAJCA JE TREBA POBRATI, PA KOKOŠI IN ZAJCE NAHRANITI.«

»LAHKO NABEREMO MALO REGRATA ZA ZAJCE,« PRAVI MAJDA. »PA MOKER NE SME BITI.«

SKUPINA GRE POČASI PROTI VDC-JU (NOVEMU, SVETLEMU, VELIKEMU,...)

PRVA VOZI TINCA, KER NE UPOŠTEVA NOBENE OMEJITVE HITROSTI.

SO HOTELI POSTAVITI MERILCE HITROSTI OB POTI PA JE REKLA JELKA: »MI NOČEMO NOBENEGA NADZORA, MI SMO SAMOSVOJI!«

»JAZ UŽIVAM V HITROSTI, PA ŠE LULAT SE MI MUDI!« REČE TINCA.

DANES TUDI VLADO VOZI PREVIDNO - IMA NOV VOZIČEK. RABI VAJO.

SICER PA IMA POTKA ŠIROKE BANKINE – MALO TUDI ZARADI NIKOTA, KI GA VČASIH MALO ZANESE.

»ENKRAT ME JE VOZILA MAJDA. RAVNO NA BRNIKU SMO BILI. Z VOZOM JE ZADELA V PLOČNIK – ZLETEL SEM Z VOZIČKA. VSI SO SE USTRAŠILI – TUDI JAZ. KOMOLEC ME JE BOLEL, PA KOLENO MALO. SO MI HOTELI DATI OBKLADKE, BOM ŽE POTRPEL DO NOVEGA MESTA,« SEM REKEL (VLADO).

VRNILI SMO SE V NAŠ NOVI DOM.

ZAJČKOM SMO DALI JESTI IN PITI.

ZANJE JE ZADOLŽEN FRANCI. VODA MORA BITI ČISTA, NE PREMRZLA. TRAVA PA SUHA. FRANCI VSE TO VE.

MAJDINE KOKOŠKE SO ZNESLE 5 JAJC. POBRALA JIH JE. SPEKLA BO KAKŠNO POTICO. FRANCI IN NIKO BOSTA MOGOČE ŽELELA PEČENA JAJCA. NIKO IMA V OMARI ŠE PRECEJ OCVRKOV.

»ZDAJ PA SPAT!« REČE NIKO.

RAD BI IMEL SOBO SAMO ZASE. SAJ ZDAJ JE Z NJIM DUŠAN. JE KAR V REDU. SE POGOVARJATA IN POJETA. PA IMATA TUDI TELEVIZIJO IN RADIO.

»ŠE PREJ PA VEČERJAT!« KLIČE MAJDA.

SLAVKA BI RADA JEDLA HRENOVKE, NIKO VAMPE, DUŠAN PAŠTETO IN ZREZKE, PAVLA PA PALAČINKE ALI JAJCA, PA MLEKO. ZA SREČKA BI BIL NAJBOLJŠI RIŽEV NARASTEK, ALI PA MLEČEN RIŽ. BREZ PALAČINK PA TUDI NE GRE.

- SREČKOV RECEPT ZA PALAČINKE -

»PRVIČ BOM JAVNO POVEDAL RECEPT: VZAMEŠ MLEKO, MOKO, 2,3 ALI 4 JAJCA, MALO RADENSKE, ENI DAJO PIVO, AMPAK JAZ NE, SOL, SLADKOR IN VANILIJO. TO PREMEŠAŠ, DODAŠ NEKAJ KAPLJIC OLJA. ENI POKRIJEJO MASO, JAZ PA NE. TAKOJ ZAČNEM PEČI.«

»KO PEČEM, MORAM BITI ZELO POZOREN. NE SMEM SE OZIRATI NAOKROG IN SE TUDI NE POGOVARJAM. KO TO DELAM, NOČEM IMETI NOBENEGA ZRAVEN. ZA VSE SPEČEM PALAČINKE.«

KO SREČKO ZAKLJUČI SVOJO PRIPOVED SE OGLASI DUŠAN, KI JE DANES BOLJ TIHO. ZELO JE ŽALOSTEN. UMRLA MU JE MAMA. »MAMA, ZLATA MAMA, VSTANI IN SE NASMEJ. MAMA, ZLATA MAMA, LEPŠA SI KOT KDAJ PREJ...« POJE – VSI POSLUŠAMO, VSI SMO PRETRESENI.

ZDAJ SE OGLASI FRANCI IN POVE, DA ZELO RAD JE SALAMO IN RDEČO PAPRIKO. »RAD JEM TUDI JUHO – NAJBOLJŠO SKUHA MAMI.«

MILENKA IMA RADA PALAČINKE Z MARMELADO IN KOMPOT. JABOLKOV.

»JAZ PA ANANASOV« POVE NIKO.

MAJDA IMA RADA HRENOVKE PA JAJČKA. »JAZ SEM VČERAJ POJEDLA TRI JAJČKA PEČENA,« POVE MILENKA. »VŠEČ MI JE MATEVŽ, ČE BI GA SMELA JESTI. IMAM PREVEČ HOLESTEROLA,« DOPOLNI

MAJDA. »PA SALAMO SEM TUDI JEDLA,« SE HVALI MILENKA. »RADA JEM VSE, PA ŠE KAKŠEN KOZAREC VINČKA,« REČE MILENKA.

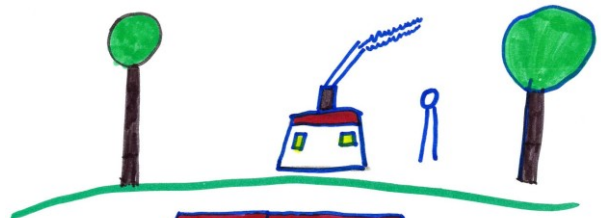
TINCA IMA NAJRAJE ZELJE, REPO, RIBE, ŠPINAČO, JABOLČNI KOMPOT PA ZELENJAVNO JUHO.

»MESO SEM TUDI JEDLA. PA MALO KROMPIRJA,« ŠE VEDNO PRIPOVEDUJE MILENKA.

»ZDAJ PA RES SPAT!« REČE VSAK SAM SEBI. MILENKA POBOŽA FRANCIJA, DA ROKO MILENI S. IN POVE, DA JE JEDLA TUDI JUHO Z REZANCI.

LAHKO NOČ.

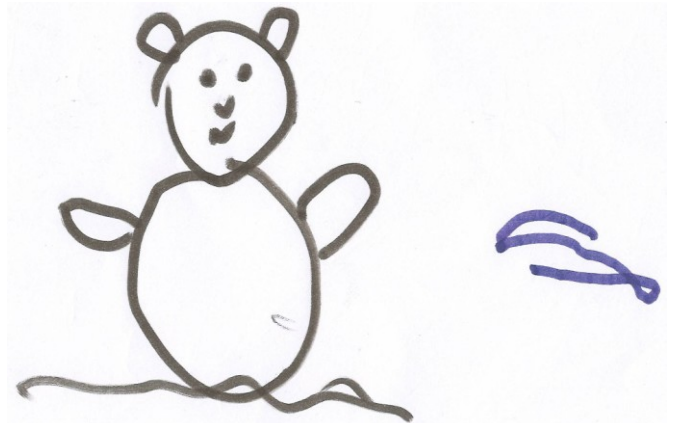
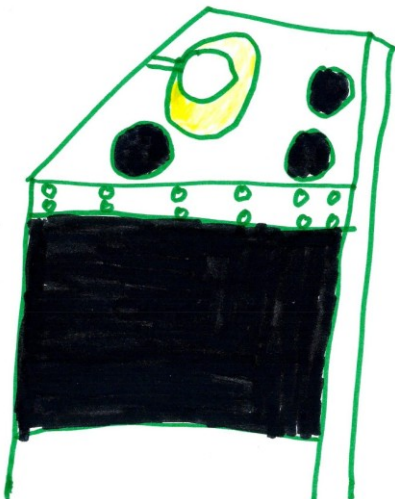
PAVLASPEKLA POTICO

2 HIŠKI

HELENCA

PALAEINICE SAKICEL SPKERO

SLADIČ HELENA

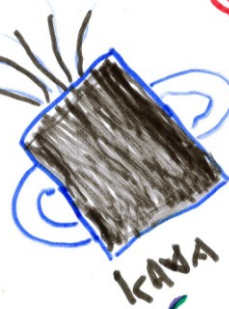

Majda Grill

HIŠKA V GOZDU
NEVENKA IN SPREČKO

JOGURT

KAVA

ČAJ

LILI PRIPRAVI
HALICO TINCI

TINCA

Majda G.

MAGRO

MAGRO

LADO

Majda V G.

SUNKA

TINCA

JBLKA

JELKA

JELKA JE DOBRA KOT KRUH. KOT ENA MAMA JE. NAM PREBERE IZ NOVIC, SPEČE POTICO.

Z NJO SE DOBRO RAZUMEM – KAKRŠNOKOLI ŽELJO IMAM – REČE – VSE BOMO REŠILI – SE BOM POGOVORILA – ČEZ DVA DNI BOŠ ŽE VEDEL VSE – SAMO ŠE K DIREKTORICI STOPIM.

ČE BO ŠLA STRAN BO NAŠA HIŠA PRAZNA IN PUSTA, IN BOM ČISTO IZGUBLJEN. KOMU BOM SPLOH LAHKO KAJ ZAUPALA.

ZNAM PESMICO O JELKI. »RASTLA JE JELKA DO NEBA...«. JELKA JE DOBRA.

ZMERAJ KAJ ZANIMIVEGA POVE, DA NAM NI DOLGČAS. ČE IMA KMALU ROJSTNI DAN, BOMO NAREDILI PRESENEČENJE.

DOBRA JE. SKRBI ZA NAS.

MI NOSI ZA OBLEČT.

ZMERAJ PRAVI:« RAJE SE KAJ POMENITA, NE SE KREGAT!«

DIREKTORICA

JE PRIJAZNA.

JE DOBRA.

NAS PRIDE POGLEDAT.

VPRAŠA, ČE SMO ZDRAVI, KAJ DELAMO.

NAS POHVALI.

NAM JE PRIPRAVILA NOVE PROSTORE.

PROSTORI SO LEPI IN VELIKI. VELIK NAČRT JE JELKA NAREDILA IN ROMANA.

TUDI V MIZARSKI SE VEČKRAT OGLASI. BREZ NAŠE DIREKTORICE NE BI IMELI POSLA. HVALA BOGU, DA IMAMO DELO. NAŠ ŠEF NIMA NOBENE PAVZE, VEDNO DELA.

NIMAM NOBENE PRIPOMBE NANJO.

DOBRA JE.

V REDU JE.

KAKOR JE PRIŠLA NA NOVO, NIMAM NIČ SLABEGA POVEDAT. EMA JE ŠE TUKAJ, JE PA NA BOLNIŠKI.

POHVALILA BI VSE DELAVCE.

ZDAJ IMAMO NEKAJ NOVIH DELAVCEV, ENI ŠE ŠTUDIRAJO – SKORAJ VSI JIH POHVALIMO. TAKIH PROSTOVOLJCEV ŠE NI BILO.

NEGOVALCI SO PRIJAZNI.

OSEBJE JE PA V REDU.

S HRANO NISEM ČISTO ZADOVOLJEN.

MAJDA, MILENA PA STA.

LADO POJASNI – VSAK IMA SVOJO DIETO IN NI ČUDNO, DA VSEM NI VŠEČ – GRENKI ČAJI NA PRIMER.

CEL DAN LAHKO KLEPETAMO.

SMO PRIJATELJI.

AVTORJI

Slavka – Hmeljčica

Doma sem bila, dokler so bili starši. Imamo konje, prašiče, ovce, vinograd. Veliko sem delala. Imam dve sestri, brata, nečake. Tukaj sem dve leti. Ne morejo skrbeti. Ne smem skrbeti sama zase. Ne bi mogla sama. Ne znam kuhati. Bolj slabo zdaj. Motijo me oči.

Pavla

Ja. Tam gor – mama je iz Ljubna. Ko so starši umrli, je brat kupil hišo. V šolo v Črmošnjice. Eno leto v Domu starejših, zdaj sem tukaj že več kot 20 let. Tukaj sem, ker nimam staršev.

Majda

Doma sem iz Vidmarjeve ulice. Zakaj stanujem tukaj? Tukaj sem zato, ker imam epilepsijo, ne morem po cesti. Sama sem se odločila da bom tukaj. Zdaj je doma še mama. Večkrat grem na obisk.

Vlado

Doma iz Šentjerneja – iz Roj. Nimam staršev, sem v VDC. Dokler je bila mama živa sem bil doma. Starša sta rekla. »Dokler bova midva živa, boš doma, ko pa bo bolezen, boš šel pa v dom. Boš šel v VDC«.

Prišel sem sem. Kar dobro se počutim. Sem pa na vozičku – imam paralizo – staro bolezen. Jem sam. Rabim pomoč. Tukaj jo dobim. Prijatelji smo. Sem se začudil. Tako pride. Pa sem tukaj. V dom nisem hotel iti. Včasih grem za kakšno uro v domačo vas. Tam pa ni več nikogar.

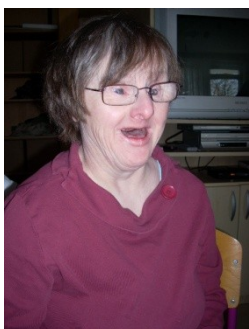
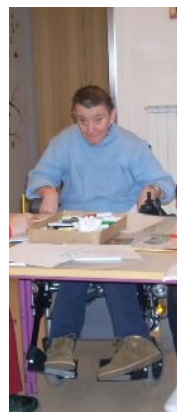

Jaz sem Niko. Doma sem iz Metlike. Imam dve sestri. Ena živi v Mariboru, ena pa doma. Že dve leti je mama. Ima punčko Žano. Bil sem v Stari Gori pet let. Nato sem bil v Vipavi petnajst let. Imam cerebralno paralizo. Ne morem hoditi, roke se mi tresejo. Dobro se počutim. Tukaj imam veliko prijateljev. Zdaj sta Jelka in Vlado najboljša prijatelja.

Tinca

Doma sem tukaj blizu - Lebanova ulica. Tukaj živim že enajst let. Tu je lepo. Ne morem biti več doma – mama je zbolela. Prebrala sem v časopisu, da je VDC. Starši niso bili hudo navdušeni, komaj sta se sprijaznila. Zdaj hodim na obisk sama. Pozimi vozim osem minut (zelo sem hitra) . Doma sta brat pa mama. Večkrat na teden grem domov.

Milenca

Sladičeva Mati Božja. Doma sem na Sajenicah. Bila sem v Trebnjem z Gvidotom in Andrejo. V redu je tukaj.

Jaz sem Franci iz Slovenske vasi. Doma imam mamico. Pridejo me obiskat, sestra in mamica.

Milenka

Fabjan se pišem. Doma sem na Lopati. Imam sestro Malči, ki je tudi tukaj. Doma pa imam brata, mamo in atka. Ker ne vidiva, sva tukaj. Prej sva bili na Škofljici. Tam sem imela prijatelja – Ivana. Tukaj sem imela pa Jureta. Umrl je v bolnišnici. S Slavko sva prijateljici. Rada grem domov. Večkrat grem pozimi domov. Mama naju crklja z jajci, klobasami in hrenovkami. Ne vem če bom našla še kakšnega podobnega Jureta. Sva bila tako zaljubljena. Sva se ves čas za roke držala. Malo hodiva z Markotom.

Sem Srečko Gazvoda. Doma sem iz Velikih Brusnic. Oče je bil bolan in je umrl. Moja mamica je umrla še prej – pred 20 leti. Imam sestro. Ta me je vzela na svoj dom. Nad Stopičam – Veliki Orehek. Tukaj se reče pri Majačevih. Jaz sem pa še zmeraj »Dulski«. Imel sem malce težav. Imel sem operacijo sinusov. Iz RIC-a jih je skrbelo zame. Vsak dan se vozim v VDC z daljno sorodnico. Doma imamo fitnes – imeli smo tekmovanje v pikadu. Vse sotekmovalce sem premagal.

Nevenka

Nevenka je tako blizu VDC-ju, da se vozi vsak dan domov. Pridno dela pri lesarjih.

Če je treba, nadomešča skoraj kogarkoli iz hiše.

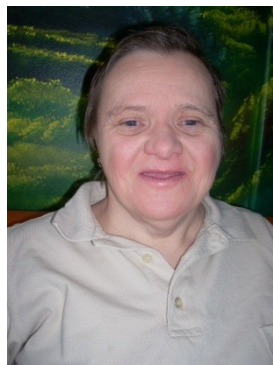

Dušan

V VDC-ju je komaj dober mesec. Zelo rad poje. Ljubi naravo. Dokler je še kaj videl, je pomagal doma. Malokdo pozna toliko besedil slovenskih narodnih pesmi kot on.

Helenca

Prijazna Helenca malo govori. Se pa rada stisne in pocrklja. Ne vemo, kdo bo pospravljaj po VDC-ju, če se Helenca skuja.

Skupino sta vodili Alenka Knez in Darja Brezovar,
svoj prosti čas je skupini namenila tudi prostovoljka Ana Bevc.

Knjižico je oblikovala Nina Novak.

Tisk: Razvojno izobraževalni center Novo mesto.

